

DE ZWARTE nr. 22

weekblad tegen voorjaarsmoetheid tweede jaargang 9 maart hfl. 1,-

- . Leidse City Blues
- . Delfts gekraakeel
- . Haagsche geweldsnota

ABONNEMENTEN:

Kwartaal (13 weken): f10,- voor Den Haag, Leiden, Delft, Boskoop, Gouda, Leidschendam en alle andere plaatsen met eigen bezorger(sters). Postabo's: f25,- voor een kwartaal. Politieke gevangeren: gratis.

BETALINGEN:

Postgiro 3442401
tnv. De Zwarte, Leiden

BEZORGING:

Klachten over de bezorging of verzending kun je deponeren in postbus 10233 Den Haag. Redactie en administratie zijn iedere woensdag te bereiken van 10 tot 17 uur op tel.: 070-892098.

REDACTIEADRES:

Postbus 10233, Den Haag.

VERANTWOORDING

De samenstellersters voelen zich niet zonder meer verantwoordelijk voor ieder artikel.

DRUKKER:

Drukkerij De Bijstand
Guitenen 213
Den Haag
tel.: 070-892098

KOPY:

kun je behalve in de postbus ook kwijt bij:
Delft - DADM
Ezelveldlaan 37
Den Haag - De Bijstand
Guitenen 213
Leiden - infowinkel Alarm
Korte Mare 24
Boskoop - drukkerij Macula
Nieuwstraat 26
Gouda - Burgerbeweging
Burg. Martenssingel 94

Losse verkoop : f1,-

Den Haag: Ruward, De Rooie Hond, Trix, De Grote Leegte, Koffiehuis Blau, Madam Mikmak, De Pisang, kraakkafé's
Utrecht: De Rooie Rat
Amsterdam: Fort van Sjakoo
Arnhem: De Rooie Arnhemmer
Enschede: De Zwarte Bladzijde
Groningen: Slagerzicht & op nog meer plaatsen?
Delft: DADM. Wereldwinkel
Leiden: Alarm, Manifest, Wereldwinkel

INHOUDSOPGAVE

- 2: dat is deze dus
- 3: Leidse studenten + parlement
- 4: Dallas, deel 7
- 5: Delluft kraakt
- 6: Circus Vaticano, deel 7
- 7: berichten uit de onderwereld
- 8: ontruiming malaria.
- 10: BVD en Slagerzicht
- 11: Chili-dag + reaxie
- 12: reaxie, reaxie, reaxie, reaxie
- 13: geweld, het gebruik van
- 14: idem, deel 2
- 15: idem + MALARIA...
- 16: strip van Kees

Zaterdag 9 maart gaat de WoonWerkWinkel van start met een huisvestingspreekuur, gevestigd aan de Paviljoensgracht 33, in de ruimte van de bewonersorganisatie 'Het Oude Centrum'. Openingstijden zijn voorlopig van 11 tot 3 uur. Op het spreekuur kun je terecht voor informatie over:
- woongroepen (huisvesting, inschrijving, rechtsvormen etc.)
- kraken en leegstand;
- zelfbeheer en zelfwerkzaamheid (techniese en juridiese bijstand en subsidieregelingen)
- voordeurdelers- en krakerskorting op uitkeringen.

De eerstvolgende bijeenkomst van huisvestingsgroepen, belangenorganisaties en andere huisvestingsactivelingen is op dinsdag 12 maart, om 19.30uur in de Sosjale Joenit, Juffrouw Idastraat 10.

WOENSDAG 13 MAART is er voor mensen die denken gekort te worden vanwege de voordeurdelers- en kraakmaatregel een spreekuur over de voordeurdelerskorting, waar oa informatie over ontduikingsmogelijkheden kan worden verstrekt. Het spreekuur is van 1400-1600u. in het KWJ-gebouw Koppenhinksteeg 2 Leiden

LEIDSE

STUDENTENBOND

KAPT

MET

SCHERTSPARLEMENT

Op een algemene ledenvergadering van de Leidse Studentenbond (LSb) is besloten om uit de universiteitsraad (UR) te stappen en zich in de toekomst te gaan concentreren op vakbondswerk-akties. Aanleiding was een discussiestuk van twee LSb-raadsleden, die stelden dat de paar LSb-zetels -ook al worden het er meer - alleen wat gerommel in de marge betekent doordat er een rechtse meerderheid is en doordat van democratie op de universiteit steeds minder sprake is en nog minder sprake zal zijn, zover je al van democratie kan spreken. Verder vinden ze het de tijd niet waard, ook omdat de universiteitsraad niet de plaats is volgens hen om hun fundamentele kritiek (tegen bezuinigingen, woningnood enz.) te spuien. "De grote vraag is", stelden de twee LSb-raadsleden, "heeft het zin om onder deze omstandigheden

in de Raad te blijven. Informatie kan altijd doorgespeeld worden, dus dat argument valt in ieder geval weg. We hebben LSb-minded mensen in de Emancipatiecommissie en in de Raad voor het Studentenbeleid, die een oogje in het zeil kunnen houden en contacten met de ambtenaren onderhouden. Moeten we het Kollege van Bestuur blijven controleren en een horzelfunctie (zover je die kunt uitoefenen, omdat er zich nauwelijks onderwerpen toe lenen) blijven houden? Kunnen we onze energie niet beter steken in het werven van nieuwe leden en het voeren van acties (over de manier waarop kunnen we misschien nog eens uitgebreid moeten discussiëren)? De bond begint weer te leven, laat 'm nauw niet doodbloeden door energie te steken in een verkiezingscampagne... laten we reëel zijn: datgene dat je bereikt in de UR staat, ook met meer zetels, in geen verhouding tot de energie die het kost. De LSb: geen fraxie, maar axie." Dat werd dus ook besloten, een beetje laat misschien. Maar beter laat dan nooit.

AANLEIDING

Een korte samenvatting van het voorafgaande: na aanleiding van de ontvanging van de Breestraat 122 oktober '84 formuleerde commissaris Mostert een voorstel om met de Leidse kraakbeweging te gaan praten. Burgemeester Goekoop vatte het voorstel samen: er zou over alles gesproken moeten worden wat de laatste jaren heeft plaatsgevonden.

Al in de vorige aflevering, Zwarte 20 blz. 8, werd het oorspronkelijke idee kwam van inspecteur Nap, die door de CID bevestigd is als een mogelijke Onkruid-sympathisant. Er werd toen ook opgemerkt dat Mostert nog steeds tezweten zat op een antwoord.

WAAROM NU HET ANTWOORD?

Mostert heeft er nogal lang over gedaan om zijn antwoord te formuleren. Hij had dus het formuleren van het antwoord in ieder geval niet op zijn prioriteitenlijstje staan. Misschien dacht hij wel, dat het moeilijk was om informatie van/over de Leidse kraakbeweging te verkrijgen en wilde hij het er dus maar bij laten zitten.

DE GEEST VAN JAN NAP

Jan Nap heeft ongetwijfeld binnen de top van het Leidse politiekorps zijn reactie aan de Zwarte besproken. En zeer waarschijnlijk daarbij ook aangedrongen op een snel antwoord van Mostert aan de kraakbeweging (laatste zin van deel zes: waar blijft je antwoord joh?).

HET ANTWOORD VAN MOSTERT

In de laatste brief van vele Leidse krakers, Zwarte 18 blz. 5, werd gevraagd de in de brief genoemde vragen en stellingen op ontzettend wijze te beantwoorden/ bekomentarieren. Of hij dat ook inderdaad zal doen is in de onderstaande brief niet duidelijk. Hij zegt het in ieder geval teveel werk te vinden om schriftelijk op de vragen in te gaan. Maar hij wil wel graag met ons erover praten... Ook een mondelinge dialoog zal voor hem voorbereid moeten worden en het is het werk van een schriftelijke reactie is het werk van zijn typiste.

DE TYPISTE

Een interessant nieuwtje voor de CID: ook de typiste van Mostert kan beschouwd worden als een mogelijke Onkruid-sympathisant. Haar krities onderbewustzijn deed haar de 'r' van schriftelijk schrappen. Geschrift, schift, schiftelijk, schriftelijk ergens op in gaan. We zijn benieuwd of ook deze typiste zich in navolging van Nap typdood laat maken.

EEN OPMERKING

Helaas is het zo, dat, zoals Mostert zegt, een dialoog tussen politie en kraakbeweging veel tijd moet kosten. De vragen van de Leidse kraakbeweging zijn schijnbaar zo moeilijk te beantwoorden, dat Mostert er bijna een maand voor nodig heeft, om zes regeltjes op papier te kunnen zetten. Hoewel een feuilleton als grap leuk is, moet het niet gaan betekenen dat de ene vormelijke brief na de andere wordt afgedrukt. Wij hopen dat het gezeik snel beëindigd wordt. Of een echt feuilleton met een echte dialoog óf geen feuilleton zonder een nep-dialoog en dus géén feuilleton.

GEMEENTEPOLITIE LEIDEN

Zonneveldstraat 10 Leiden tel. 071-149961 Postadres: postbus 9101, 2300 PC Leiden

De Leidse Kraakbeweging

p/a Koppenhinksteeg 2

2312 HX LEIDEN

uw brief van

uw kenmerk
421

datum
27 Feb. 1985

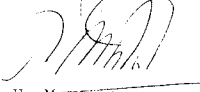
bijlagen

Geachte beweging,

De voorbereidingen om tot een afspraak te komen vragen aanzienlijk meer tijd dan ik verwacht had. De onderwerpen, die U thans om commentaar aan mij voorlegt, lijken mij uitermate geschikte punten voor de dialoog. Ik wilde daar schriftelijk maar niet op ingaan.

Terug naar de oorzaak van de ontstane briefwisseling. Wilt U wel of geen gesprek? Ik hoor dat graag van U.

Hoogachtend,
De plv. Korpachef van politie,

H. Mostert,
Commissaris van politie.

Het wordt hoog tijd dat het er weer komt. Het laatste serieuze kraakspreekuur dateert alweer uit de tijd dat het kraakkafé nog op de nieuwe Laan zat. Stel me zo voor dat je in Delft iets wilt gaan kraken. Je wilt het echter niet alleen doen, maar waar ga je dan heen? De krakers(sters) in Delft die al wat langer meedraaien hebben zo'n spreekuur niet nodig. Ze kennen de mensen (komen in dezelfde kroeg(en) en werken veel samen of wonen bij elkaar in huis of in de buurt) die bereid zijn te helpen bij een eventuele ontruiming of een nieuwe kraak of gewoon om een kachel of elektra aan te leggen. In dit gesloten wereldje is moeilijk binnen te dringen, tenzij je over redelijk wat doorzettingsvermogen beschikt. De kraker(sters) in Delft zijn nauwelijks of niet geïnteresseerd in problemen die mensen ondervinden als ze voor het eerst iets gaan kraken. Toch is het mijns inziens een verantwoordelijkheid van de wat meer ervaren kraker(sters) om nieuwe mensen op te vangen (Hierbij hoeft ik alleen maar te denken aan de

tijd waarin ik voor het eerst ging kraken) Ik wil zelfs zover gaan dat nieuwe mensen in de Delfse kraakwereld een voorwaarde zijn voor haar voortbestaan, zelfs het voortbestaan van een bredere verzetsbeweging dan alleen het kraken. Zonder nieuwe mensen zijn we niet in staat de leegstand in de stad effectief aan te pakken en ook projecten als het CLD kun je dan wel vergeten. Zelfs eindigen in een gekraakt bejaardentehuis zit er dan niet meer in, als we over enkele jaren allemaal naar Tant-hof gedeporteerd zijn! Tot voor kort kon je met vragen over kraken nog terecht in het kraakkafé op de Voorstraat. Na de ontruiming is deze taak min of meer verhuisd naar de boekwinkel DADM op de Ezelsveldlaan. DADM lijdt echter aan dezelfde voorjaarsmoetheid (of zijn het ouderdomsverschijnselen) waar heel krakend Delft aan lijdt. Op dit moment is er dus eigenlijk géén plek in Delft waar je zonder al te veel drempels aan kunt kloppen voor informatie en hulp. Om dit op te lossen hebben en tot nu toe een

drietal mensen (vnl. nieuwkomers in krakend Delft) besloten een heus kraakspreekuur in Delft te beginnen. Voor ons houdt dit konkreet in dat we o.a. een leegstandslijst bij gaan houden, speculatie in Delft gaan uitzoeken, voorlichting gaan geven over politieoptreden/ beleid t.a.v. kraken van een pand, informatie gaan verstrekken over de leegstandswet en andere juridische hoog en laagstandjes; kortom alles wat bij kraken komt kijken in een stadje als Delft. Dit alles verfraaid met publikatie's hierover in bv. de Zwarte. Het idee is voorlopig om het in de boekwinkel te gaan doen op vrijdagavond (zodat ie ook nog eens open is)

Op het moment zijn we met z'n drieën en het zou leuk zijn als er nog wat mensen bij kwamen. Heb je interesse om mee te gaan doen, dan kun je je opgeven bij de DADM (als ie gesloten is gooi je maar een briefje naar binnen) of langskomen bij CLD Noord. Wanneer we precies beginnen hoor je de volgende week.

kethelstraat 2 ontruimd

Vrijdagmiddag 1 maart kregen we bezoek van deurwaarder van Breukelen met de mededeling dat maandag 4 maart om 10 uur ontruimd zou worden.

Dit gaf ons slechts een weekend om onze zoi uit het pand te halen.

Met behulp van een bakfiets, bakbrommer, bestelwagen en een busje gelukte het.

Het pand daterend uit eind 19e eeuw werd gebruikt voor opslag van flessen drank voor de toenmalig aangrenzende drankfabriek de Papagaai.

Na een ingrijpende verbouwing werd het pand eerst als jeugdhaven en later voor het herbergen van het ANJV (CPN-jongeren) gebruikt.

Toen de betalende aanhang van het ANJV te klein werd kwam K2 leeg.

Najaar '82 werd het gekraakt en voor bebouwing geschikt gemaakt.

Pogingen tot legalisatie dmv een haalbaarheidsonderzoek liepen op niets uit. Het pand moet wijken voor groen en parkeerplaatsen voor de in aanbouw zijnde (dure) nieuwbouw.

Woensdag 20 maart diende het Kort Geding: één tegen de GEB-rekeninghouder en één tegen de bewoners (anoniem).

De GEB-rekeninghouder won en de bewoners verloren en werden veroordeeld tot het betalen van de proceskosten (anoniem) en het pand te verlaten.

Zondagnacht hebben we de laatste wikkels met namen verwijderd en enkele andere daarvoor in de plaats gelegd.

Hierna hebben we het huis dichtgetimmerd en is er weer een pand verloren gegaan. Het begon allemaal met stapels volle flessen en het eindigde met stapels lege flessen.

woongroep sings postpunk.

DURE WIP

Zoals in de vorige Zwarte stond is OD56 gekraakt. We zijn inmiddels verhuisd en de open haard doet het lekker.

Inmiddels zijn we ook wat meer te weten gekomen over de verhouding tussen juridies eigenaar/hypotheekgever en de eigenaresse. Deze laatste schijnt de Waal het hof te hebben gemaakt. De Waal verleende hierop een hypotheek van 750.000,- !!!, waarop de eigenaresse afhaakte en de Waal met een onverkoopbaar pand achterblijft (snik, snik).

Circus Vaticano

Ik heb een lied over de manager van god.
Alweer, wanneer hou je daar in hemelsnaam mee op, zult u zeggen.
De paus is op geen enkele manier relevant als onderwerp
behalve natuurlijk als het gaat om latijns-amerikaanse situaties.
Die kritiek op hem heeft in Nederland geen enkele zin.
In de napoleontische tijd dachten ze ook het geloof tegen te
kunnen houden maar,
Het geloof is niet stop te zetten.
De mensen willen geloven.
Het geloof gaat toch wel door.
En waarom ook niet?
Dan weten ze in elk geval dat ze niet mogen jatten!?

Dames en heren
We gaan op de religieuze toer, ja!
Met Circus Vaticano
We spelen totempaal met een papoea
Geven hem een blanco cheque
Slaan met een bijbel zijn hersens in
Omdat we van hem houden

apen apen apen na
etcetera, etcetera
van Afrika tot Appelscha
apen apen apen na

Hier 'Hotel de Hell' per sataliet
met familiequiz de 'In-quiz-itie'
Volgens traditie onder leiding van een travestiet
Een onverbeterlijke verbeteraar
Alles wat hij zegt is waar
per definitie

apen apen apen na
apen apen apen na
van Afrika tot Appelscha
apen apen apen na

Mag ik u voorstellen:
Een amerikaans applaus
voor de paus
de manager van god
onze poolse mickey mouse
onze deus ex machina

Hoc est corpus que pilatus passus est
Hier is het lichaam dat onder pilatus geleden heeft

Zielig publiek
Er is nog een plaats vrij
aan de achterkant van het kruis
U heeft bij de kassa uw lot kunnen kopen
Jammer voor de katholieke kijkers thuis
want de eerste prijs
is een enkele reis
paradijs

Mevrouw
Uw naam blijft anoniem
Het gaat om kruis of munt
God zij met ons, in wiens voordeel staat vast
Kruis niet huilen, rustig maar
Ik ben onfeilbaar
met terugwerkende
kracht

Dit gedicht van de Amsterdammer Adriaan Waalwijk werd eerder gepubliceerd in 'De Vrije', nummer 11-12, 1984.
Deze en andere gedichten draagt Adriaan Waalwijk voor in het Haagse café 'Lokaal Vredebreuk' op zondag 10 maart aanstaande.
Tevens op het programma staat dan Dorpsoudste De Jong, die reeds een klassieker op zijn naam heeft staan: 'Bloemkolen langs de snelweg'.

Een amerikaans applaus voor de paus
de manager van god
onze poolse mickey mouse
onze deus ex machina

Dames en heren
U kunt zich voorstellen
hoe dit gruwelijk vonnis
deze rituele slachting
aan de achterkant van het kruis
wordt uitgevoerd

U kunt zichzelf wel voorstellen
laten we kijken
naar de heldere kant van het bestaan

Op de voorgrond
trekt vrolijk orthodox
een pausmobiel op ezelskracht
door een suggestief decor
Er steekt een toren door
de achtergrond
een hemel als een vagina
een dood moment

Hocus pocus paus pias pas

fuck the pope, part seven

Met mijn
oud-katholieke ziel
onder mijn armen
realiseer ik mij
dat juist dat
(mijn okselhaar)
zal overleven;

het lichaam
is sterfelijk

De hemel is
oh Absalom
een boontak
in gods kapsalon*

*(vrij naar J.A.D. te R.)

berichten uit de onderwereld 4

Dit is het voorlopig eind van de berichten uit de onderwereld of te wel de berichten uit de onderwereld duiken onder. Vorige week, na het telefoongesprek met de marechaussee van der Poll is de boel een beetje geëskaleerd en heb ik ternauwernood aan een razia kunnen ontsnappen. Na deze vorm van overheids- en militaire terreur ben ik druk bezig een burgerwacht tegen het militarisme te organiseren. Als ik opgepakt wordt, verschijnt er een nieuwe rubriek met de schone titel "Berichten uit de bajes" of te wel een onderzoek in de ruggegraat van de staat, maar eerst ga ik een alternatieve elfstedentocht houden maar dan wel op de scheve schaats.

De groetjes, Jack.

Handleiding

STINKBOM

Als je een ruimte onder stank wilt zetten, en er is geen boterzuur voor handen, dan kan je dit recept gebruiken.

Deze bestaat uit:

fyne ijzervijzel (ijzerpoeder is beter)

zwavelpoeder (zwavelbloem verkrijgbaar in elke apotheek)

Zoutzuur 25-30%

Vermengt 57gram zwavel poeder op

100gram ijzervijzel. dit mengsel

brandslecht, daarom moet je voor

KONINKLIJKE MARECHAUSSEE

2e Divisie

District ZUID-HOLLAND

Brigade 's-GRAVENHAGE

Telefoon 070-469655 tst 19

Nr. 290 / 432 / 1985

PROCES-VERBAAL BINNENTREDEN WONING

Op Vrijdag, 1 maart 1985 te 15.30 uur ben ik, ondergetekende, vergezeld van 3 andere opsporingsambtena(a)r(en), op last van Hoofdcommissaris van Politie te 's-Gravenhage, namens deze de adjudant van gemeentepolitie H. Oldenkamp

welke last op Vrijdag, 1 maart 1985 is gegeven op grond van de daarin vermelde wettelijke bepaling(en).

nadat ik mij had gelegitimeerd en het doel van binnentreden had meegedeeld aan een bewoner binnengetrepen in de woning gelegen aan Prinsengracht 36 te 's-Gravenhage

tegen de wil van de bewoner

met toestemming van een persoon, die opgaaf de bewoner te zijn, genaamd

zulks ter

tenuitvoerlegging van een rechterlijke beslissing

uitvoering van een bevel tot medebrenging

aanhouding van J.A. de Wilde geboren op 3 juli 1962, verdacht van overtre

ter inbeslagneming van artikel 26 van de Dienstplichtwet

huiszoeking

Verrichtingen, eventuele voorvallen en bijzonderheden: (zoals: is er schade, is verzet geboden, zijn vormvoorschriften overtreden moeten worden) geen schade, geen verzet

In de woning is de vrijheid ontnomen aan: n.v.t.

In de woning is inbeslaggenomen: n.v.t.

De woning is verlaten op Vrijdag, 1 maart 1985 te 16.05 uur

Opgemaakt op ambtseed/~~ambtseed~~ te 's-Gravenhage

op Vrijdag, 1 maart 1985

handtekening

naam Jan NIEMEIJER

rang/functie marechaussee der 1e klasse, opsporingsambtenaar

Verslag aan de bewoner verstrekt/~~gevoerd~~ op Vrijdag, 1 maart 1985

Kmar 3/267

's-Gravenhage, 1 maart 1985

De brigadecommandant

De 1e luitenant

M.J. van Geld

je het tot ontbranding brengen op een asbest of blikken plaatje, 10 tot 20% fijn gemaakte luciferkoppen onder de ijzervijzel-zwavelmengsel leggen. Na de verbranding van dit mengsel blijft er een klompig rest over, verpulver deze tot poeder. Met dit poedre schenk je kleine flesjes tot 1/4deel vol. Daarna schenk je er 2/4deel zoutzuur bij. (oppassen dat je geen zoutzuur op je ogen, huid of kleren krijgt werk met beschermbril en rubberhandschoenen) Voor je de flesjes afsluit wacht tot de bellen die opstijgen uit dit middel verdwenen zijn (het stinkt dan al behoorlijk) En klaar zijn de stinkbommen.

LEIDEN:

MALARIA HALF ONTRUIMD

ONTRUIMING

RAPENBURG 33

Afgelopen donderdag werd Rapenburg 33 ontruimd. Eerder deze week had de politie aangekondigd dat, wanneer het pand woensdag 12 uur niet vrijwillig verlaten zou zijn, zij het donderdag 2 uur zouden ontruimen. Dat gebeurde dus ook. Over het enorme, niet-gebarrikadeerde pand zaten zo'n veertig mensen verspreid, toen 2 kisten samen met de deurwaarder aan kwamen lopen. Ze klopten aan, er werd niet opengedaan, waarna ze zich verplicht voelden een ruit naast de deur in te slaan. Eenmaal in het pand gingen ze op zoek naar mensen, die een voor een met zachte pand naar buiten gewerkt werden. Lijfelijk verzet werd niet geboden. Na een kwartiertje verscheen er nog een stuk of vijf smerissen, die ook mee gingen doen met verstoppertje spelen, totdat uiteindelijk na meer dan een uur de laatste van het dak kwam.

VERDERE OPRISPINGEN

11.40 uur

Op naar het doelwit. Met z'n drieën gaan ze naar het Schuttersveld, met de bedoeling een deel van de leegstaande kantooruimte te bezetten. Eén van hen gaat naar binnen met 'n geweldige smoes en weet zich naar de nooddeur te werken, om eenmaal beneden angekommen de achterdeur te openen en de 'brekers' binnen te laten.

Hun naar binnen en zij weer naar buiten om vervolgens weer bij de hoofdingang naar binnen te gaan. Want ze moet de ingang van de 6^e etage dichtlijmen.

Met de lijmspuit al in de aanslag komt ze echter tot de ontdekking, dat de 6^e verdieping nog in gebruik is. Even paniek en gauw maar iemand halen. Besloten wordt om de 5^e dan maar dicht te lijmen, want die staat wel leeg.

De 'brekers' waren er intussen ook achter gekomen, dat de 6^e etage nog in gebruik was en kozen de 3^e etage als doelwit; want ook die staat leeg.

In een kort 'werk'overleg van brekers en lijmsster werd men het eens over de 3^e verdieping. Gelukkig was er nog lijm genoeg om ook daarvan de hoofdtoegang dicht te kitten. Ter verhoging van de strijdlust komt iemand melden, dat de nachtelijke aktie in volle omvang als geslaagd mag worden beschouwd: een paar politiebussen konden vandaag niet wegrijden; de uitlaten zitten vol met isolatieschuim; 1 - 0 dus!

13.30 uur

Nu gaat er een groep mensen naar het Schuttersveld en bezetten de 3^e verdieping. De portier wordt vriendelijk ingelicht, maar snapte niet wat er allemaal om hem heen gebeurt. Ook de pers wordt gebed. En weldra zitten politie en verslaggevers klem in de niet ruimer dan 1 m2 grote brandgang. Even wat duwen en trekken en dan gaat de kit onverrichterzake naar buiten en mag de pers d'r gang gaan.

De heer TESSELAAR (kleur PvdA) is moeilijk te bereiken; zijn 'secretarisse' weet te vertellen, dat "de wethouder in bespreking is", helaas niet met ons, dus. Tesselaar zit veilig op het Stadsbouwhuis (zeggen we maar liever "Stadsloophuis"!)

met nog wat anderen van zijn soort, terwijl de kit de ontruiming van Rapenburg 33 mag uitvoeren (zielig? maar daar zijn ze toch voor?: type-noot:). Tesselaar wordt dus op de hoogte gesteld van het feit dat een aantal fans hem buiten staan op te wachten om hem mee te tronen naar de bezetter, die hem een paar harde vragen willen stellen.

Maar liefst nog drie keer bellen; we worden van het kassie naar de muur gestuurd; en Tesselaar blijft stug door vergaderen; met z'n secretarisse soms?

Inmiddels is het Rapenburg 33 bijna ontruimd. Het is een groot pand met talrijke kamers, veel gangen en doorgangen, een heleboel trappen. Van dit gegeven wort dankbaar gebruik gemaakt om verstoppertje te spelen met de kit (het is toch wel bekend, dat oude huizen veel spelvriendelijker zijn dan die moderne blokkendozen!: typenoot:). 5, 6, 7, 8, 9, 10: de kit heeft je gezien. "hier jij en hup de straat op"; ze weten er wel zo'n 50 mensen uit te zetten: toch zaten er maar een kleine dertig in het pand!

Een aantal van de mensen zijn nog niet uitgespeeld en trekken de stad door... naar het Schuttersveld. Daar ontmoeten ze een niet al te vrolijke portier, die hen probeert buiten de deur te houden. De aktievoerders weten al gauw langs de brandgang de weg naar boven te vinden; en dat zonder vriendelijke portier die de deur openhoudt. Op de 3^e etage wordt het nu echt gezellig.

Het wachten is nu nog op Tesselaar. We weten inmiddels zeker, dat hij

het persbericht en de verklaring heeft gelezen. Dus moet hij ook weten wat de eisen van ons zijn.

16.00 uur

De kit rond en bij het Schuttersveld. Jan Nap, ons allen wel bekend, komt vertellen, dat "de heer Tesselaar wel de door ons gestelde vragen wil beantwoorden, maar dat hij helaas geen tijd heeft om even langs te komen". We besluiten dus maar zelf naar het Stadbouwhuis te gaan. De bezetting wordt opgeheven. En onder het wakend oog van ingeblikte katten trekken we naar hem toe. Daar worden we opgewacht door 4 katten, die - zo luidt hun opdracht - alleen de bezetters mogen toelaten.

Tesselaar zelf is helemaal niet beleefd: hij stelt zich niet voor; en hij wil er ook geen pers bij. Geen pers, dan ook geen kit, vinden wij! (In tijd van nood ga je de vreemdste verbindingen aan!:typenoot:).

Tesselaar beantwoordt nog al slordig de hem voorgelegde vragen: néé, néé en nog eens néé. Het komt er dus op neer, dat hij ons geen woonruimte kan of wil verschaffen binnen een termijn van 2 tot 3 jaar (bekende wachttijden!) en voor minder dan f 250,- En dat alles pas wanneer je nu al staat ingescheven als woningzoekende. En wie van ons kan zich laten inschrijven? (bekende wachttijd van 5 jaar!)

Wat te doen in al die tussentijd? Want ergens moet je toch een onderkomen vinden! Dus

KRAAK EEN HUIS EN VOEL JE THUIS!!!

GEEN ONTRUIMING DOELENGRACHT?

Het pand Doelengracht 4a werd niet ontruimd door de politie, omdat er nog geen duidelijkheid bestaat over het al dan niet ontvankelijk verklaren van een bezwaarschrift bij de Raad van State, wat volgens de rechter moest worden afgewacht. Inmiddels heeft de vuile schoft/aannemer De Bolster, aan wie de verbouwing en sloop is uitbesteed, wel alle ramen van het niet ontruimde deel van malaria volledig - tot de laatste glassplinter- uit de kozijnen geramd, zover ze op de binnenplaats grenzen buitenkant zou het zo opvallen en zo lullig staan, maar hiermee is wel vooruitgelopen op een politie-ontruiming en is het pand nauwelijks meer te bewonen; aangifte doen is onmogelijk, omdat de ruiten juridies eigendom zijn van de Stichting Studentenhuisvesting... de opdrachtgeefster van de Bolster!

PERSBERICHT

BETREFFENDE DE BEZETTING VAN DE OUDE ETAGE VAN HET SCHUTTERSVELD

Vandaag wordt het sinds 25 December 1984 gekraakte pand Rapenburg 33 ontruimd. De reden voor de ontruiming is dat de eigenaar, de Stichting Leidse Studentenhuisvesting, meende kantoorruimte in het pand te moeten vestigen. Hiertoe zou alleen de eerste verdieping worden verbouwd. Of de SLSH nu werkelijk Rapenburg 33 zo dringend nodig heeft voor haar kantoorruimte, blijkt nergens uit. Het pand heeft 3 jaar lang leeg gestaan, slechts bewoond door wat kraakwachten, en op het moment dat het pand gekraakt werd, stond het te huur aangeboden. Er is ook geen sprake van dat de SLSH plotseling, akuit zou moeten uitbreiden, want dan ga je niet een huis compleet verbouwen, maar gebruik je gewoon te huur of te koop staande kantoorruimte, waar Leiden zo vol mee staat, zoals b.v. de door ons bezette etage op het Schuttersveld. En er komt nog veel meer bij: aan de Schipholweg, naast het postkantoor, verrijst een kantoorgebouw van ruim 5000 vierkante meter. Leiden ligt in het zgn. uitstralingsgebied van Schiphol. En in totaal zal in de komende jaren het Schuttersveld worden volgebouwd met nog eens 70.000 vierkante meter beton, waaronder het internationale hotel Queens. Leiden big city. Wat zal wethouder Fase trots zijn. Kantoorruimte genoeg dus, i.t.t. betaalbare woonruimte. We zien echter dat in deze situatie de SLSH, die zegt huisvesting voor studenten te willen bevorderen, een pand waarin 30 mensen zouden kunnen wonen/werken/spelen, laat ontruimen om de eerste verdieping te laten verbouwen tot.....kantoorruimte. Natuurlijk schuiven alle afzonderlijke partijen de verantwoordelijkheid van zich af. De SLSH vindt dat ze als eigenaar kan doen en laten met het pand wat ze wil, de verschillende eigenaars van leegstaande kantoren zouden hun flatjes natuurlijk ook liever verhuurd zien, en burgemeester Goekoop, als hoofd van de politie, verschuilt zich achter de rechterlijke macht. Volgens ons zijn er echter wel degelijk verantwoordelijken aan te wijzen. De instantie die op dit terrein beleid kan en moet voeren, is de gemeente Leiden. Gelukkig is de wethouder belast met Volkshuisvesting, de heer Tesselaar, lid van de PVDA, die volgens haar programma betaalbare woonruimte in de binnenstad wil creëren. Wij vragen ons slechts één ding af: waarom zit die man daar, wat doet hij daar? Zijn beleid is n.l. rampzalig. Er worden bouwvergunningen voor overbodige kantoorruimte in de binnenstad afgegeven, en in b.v. het geval van de Oude Varkenmarkt wordt woon/verruimte gesloopt voor parkjes en nieuwe woonruimte, waarvoor waarschijnlijk geen eens geld is. Daarom eisen wij dat Tesselaar vandaag wat van zijn kostbare tijd vrijmaakt om bij ons langs te komen om op een paar concrete vragen duidelijk antwoord te geven. Dit is niet de enige reden voor de bezetting. Het moet duidelijk zijn dat de gemeente en de politie wel mensen uit hun woonruimte kan zetten, maar dat die mensen toch moeten wonen. Wij hebben er zelf maar weer voor gezorgd dat we niet op straat komen te staan. Zolang we geen andere vervangende woonruimte van de gemeente of de SLSH aangeboden krijgen, moeten we het hier dus maar mee doen. Er is misschien wel wat van te maken. Mocht je onze plannen zien zitten, kom dan langs met bouw materiaal, eten, koffie en leuke ideeën.

VOLGENDE WEEK MEER OVER HET POLITIEOPTREDEN, JAN NAP EN VERDERE ONTWIKKELINGEN AAN HET FRONT.

BVD

FOTOGRAFEERT SLAGERZICHT

boekhandel

SLAGERZICHT

folkingestraat 57,
9711 jv groningen
tel. 050-181238

De Binnenlandse Veiligheidsdienst wil de klanten van boekhandel Slagerzicht fotograferen. De bewoners van een pand in de Folkingestraat schuin tegenover Slagerzicht zijn door de BVD benaderd. Zij kregen vijftig gulden per dag voor het afstaan van één van hun kamers. Ondertussen heeft de BVD de voorbereiding van zijn activiteiten in dat pand gestaakt, nadat de bewoners de BVD gewaarschuwd hadden voor deze publikatie in de Lawine. Het is niet uitgesloten dat de BVD zich nu in een ander pand tegenover Slagerzicht gevestigd heeft

Twee weken geleden werden de bewoners benaderd door twee mannen van de BVD, die in een eerste gesprek zeiden dat de BVD ruimte nodig had omdat er "iets belangrijks" stond te gebeuren in de Folkingestraat. In een tweede gesprek verklaarden ze, na aandringen van de bewoners dat het ging om Slagerzicht. In verband met een onderzoek naar het Noordelijk Terreur Front zouden alle klanten van de boekhandel geregistreerd moeten worden. Mensen die vaker Slagerzicht bezoeken zouden verdacht zijn. Twee van de drie bewoners werden overtuigd van de noodzaak van de onderneming en gaven toestemming. Met hen kwam de BVD toen overeen dat er vijftig gulden per dag betaald zou worden voor het gebruik van een kamer aan de straatkant.

De bewoners konden bij de politie navragen of de twee mannen, die zich met een pasje gelegitimeerd hadden, werkelijk van de BVD waren. In een telefoongesprek met één van de bewoners heeft een adjudant van de gemeente-politie bevestigd dat hij op de hoogte was van deze zaak. De BVD was op zijn beurt van te voren de antecedenten van de bewoners nagegaan, men wist bijvoorbeeld dat en wat de bewoners studeren. Een van de bewoners was niet gelukkig met de aanwezigheid van de BVD in het pand. Zij had ook nog geen toestemming gegeven. Toen zij het aan kennissen verteld had werd tegen haar zin de Lawine op de hoogte gebracht. Omdat ze niets in de publiciteit wilde hebben, uit angst, voor zowel de BVD als het Noordelijk Terreur Front, weigerde ze na een kort gesprek verder elk contact met de Lawine. De bewoners zagen hierin wel aanleiding om de BVD te melden dat het uitgelekt was, waarna de BVD geen interesse meer bleek te hebben voor gebruik van hun pand. De recherche van de gemeentepolitie die nog steeds bezig is met een onderzoek naar het Noordelijk Ter-

reur Front, weet niets van de activiteiten van de BVD. Adjudant Haaima, die dit onderzoek leidt, zegt dat de politie alleen met de "kriminele aspecten" van de aanslagen van het Front bezig is. De "politieke aspecten" worden "moelijk" door de BVD onderzocht. Hij zegt dat er vooralsnog geen samenwerking bestaat in deze zaak. Iemand anders van de recherche lijkt het fotograferen van klanten van Slagerzicht zinloos: "Wij zien geen link met Slagerzicht."

De BVD in Den Haag zegt dat het verhaal van de bewoners, die zeggen benaderd te zijn door de BVD, kan kloppen. De woordvoerder wil "geen commentaar" geven over deze specifieke zaak omdat hij altijd "geen commentaar" geeft - maar hij geeft wel toe dat de BVD op zo'n wijze werkt. De pasjes, de politie die op de hoogte is, het fotograferen van klanten van een anarchistische boekhandel, al deze dingen zijn niet ongebruikelijk. De BVD is "net als elk burger" gerechtigd om foto's te nemen van mensen die zich op straat bevinden. De woordvoerder sluit niet uit dat, wanneer de BVD, omdat iets uitgelekt is, een pand niet kan gebruiken, gepoogd wordt een andere lokatie te vinden: "Het werk moet toch gebeuren."

uit: De Lawine 4 maart 1985

Deze krant brengt het bericht dat de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) klanten van de boekhandel Slagerzicht wil registreren. Deze publikatie van een deal tussen de BVD en bewoners van een pand in de Folkingestraat gaat in tegen de uitdrukkelijke wens van de bewoners. Zij willen absoluut geen ruchtbaarheid hierover, omdat ze bang zijn voor represailles van o.a. de BVD.

De reden om het desondanks wel te publiceren is dat dit soort activiteiten van de BVD niet in doofpotten thuis horen. Want het is bij de gratie van doofpotten en stilzwijgen dat de BVD zijn werk kan doen. En dat werk blijkt ook in te houden dat argeloze klanten van een boekhandel gefotografeerd worden en in wie-weet-wat-voor bestanden terecht komen én dat mensen onder druk meewerken - ze zijn bang voor represailles.

De doofpotten die het werk van de BVD en andere inlichtingendiensten beschermen, zijn veelal beerputten. De laatste tijd worden er wat opengetrokken. Onkruid publiceerde vorige week de CID papers en AMOK publiceert deze week de Lu.I.D. (Luchtmacht Inlichtingendienst) papers. Uit beide publikaties blijkt dat de inlichtingendiensten op een wijze bezig zijn die strijdig is met herhaaldelijke beloften van de Nederlandse vredesbeweging.

Zolang niemand kan garanderen dat doofpotten geen beerputten zijn, dienen ze geopend te worden.

(pvdp)

CHILIDAG IN SALVADOR ALLENDE CENTRUM

Ruim 250 mensen bezochten zaterdag een door jongerenorganisatie en Chili-comitees uit de regio Rotterdam georganiseerde manifestatie in het Salvador Allende Centrum. De manifestatie was de start van een actie waarmee een aantal jongerenprojecten in Chili ondersteund gaan worden. Deze projecten zijn opgezet door CODUPU, de jongerencommissie voor de verdediging van de rechten van de mens in Chili. Van het ingezamelde geld willen de organisatoren stencil- en fotoapparatuur aanschaffen. Daarmee moeten de wandaden van de Chileense Junta bekendgemaakt en vastgelegd worden.

Jenny Gomez, vertegenwoordigster van de CODUPU, reist momenteel door Europa om steun te verwerven voor de Chileense jongerenprojecten. Zij was zaterdag ook in Rotterdam. "Het enige perspectief voor jongeren in Chili is het weggagen van de dictatuur. Sinds de staat van beleg hebben de mensen in Chili geen moment van rust meer. Er worden elke dag weer mensen van de straat gehaald. Tijdens een project van de universiteit, waarbij jongeren op het land bij een boer gaan werken, zijn laatst honderden jongeren opgepakt en naar één van de concentratiekampen afgevoerd. De regering van Pinochet let nergens meer op: zwangere vrouwen worden van straat gehaald en gefolterd. Moeders worden meegenomen, de kinderen worden daarbij aan hun lot overgelaten. Zo zijn er een heleboel voorbeelden van de wandaden waar Pinochet en zijn Junta verantwoordelijk voor

zijn", aldus Jenny Gomez. Zij wil vijf jonge Chileenen speciaal onder de aandacht brengen: "Jorge Palma, Hugo Marchant, Carlos Araneda, Susana Capriles en Marta Soto moeten één dezer dagen voor de krijgsraad

verschijnen op verdenking van het terechtstellen van de militaire gouverneur van Santiago. Zo'n krijgsraad verschijnt op verdenking van het terechtstellen van de militaire gouverneur van Santiago. Zo'n krijgsraad, waarin 7 officieren van de strijdkrachten zitten, neemt binnen 48 uur een beslissing. Beroep daartegen is niet mogelijk

en de doodstraf wordt veelvuldig toegepast. We willen iedereen oproepen om te protesteren tegen het terechtstellen van deze mensen". "Zo'n krijgsraad kan slechts in oorlogstijd bij elkaar geroepen worden" vervolgt Jenny Gomez: "Momenteel leven we in "vrede". We worden niet aangevallen door een vreemde mogendheid, het geeft aan hoe de situatie op dit moment is in Chili. We verwachten dat het laatste uur voor Pinochet heeft geslagen. Ondanks de onderdrukking gaan we door met de strijd. Er komen dagelijks meer mensen die blijk geven van hun protest".

REAXIE OP HET STUK BEVOLKINGSPOLITIEK

In de Zwarte van februari stond een artikel van jullie hand over bevolkingspolitiek. Hoewel jullie enkele goede punten aanvoeren en terecht polemiseren tegen bepaalde misstanden, hebben jullie volgens mij toch enkele essentiële zaken over het hoofd gezien en nogal ongenueanceerd geschreven.

Zo staat er dat jullie tot een niet-eurocentrische vrouwenbevrijding willen komen. Ik krijg echter sterk de indruk dat jullie wel degelijk de bevrijding van vrouwen vanuit een westers standpunt benaderen. Wordt, bijvoorbeeld, de afwerping van de sluier in Arabische landen hier gezien als een voorwaarde tot bevrijding, zo wordt dit door Arabische vrouwen als volstrekt irrelevant gezien voor hun gelijkstelling. Zo wordt ook geboortebepaling in de derde wereldlanden door de aldaar wonende vrouwen gezien als een van de eerste voorwaarden om te komen tot zelfbeschikking. Jullie stelling dat geboortepolitiek uitsluitend doorgevoerd wordt door witte mannen die daarmee door gedwongen methodes slechts sexistische en rassistische doeleinden beogen, lijkt me daarom niet geheel gerechtvaardigd.

Immers, vanuit familietradities (lees: mannen-) en eerbaarheid wordt een vrouw aldaar geacht een behoorlijk aantal kinderen op de wereld te zetten. Daaruit volgt dat de dochters mee moeten helpen in het huishouden, hierdoor geen degelijke opleiding kunnen volgen, ect.

Van zelfbeschikkingsrecht van de vrouw over haar eigen lichaam is hier dus geen sprake, en geboortebepaling zou hier juist wél wat aan kunnen veranderen.

Ik ben het met jullie eens dat zaken als gedwongen sterilisatie het gebruiken van farmaceutische preparaten die hier verboden zijn, absoluut verwerpelijk zijn, en dat daar wat tegen gedaan moet worden. Gelukkig echter, worden er in de meeste projecten "vredelievender" methodes gebruikt als voorlichting, daadwerkelijke medische zorg (het krijgen van 14 kinderen is ook niet zo gezond), cursussen voor vrouwen ect. Maar ja, over normale zaken lees je minder in de media, misschien dat jullie ze daarom niet kennen.

Dan schrijven jullie "Bevolkingspolitiek is ronduit sexistisch. Het is één van de middelen waarmee vrouwenonderdrukking in stand gehouden wordt". Misschien is het

jullie bekend dat ook veel (native) vrouwen hieraan meewerken en er voor strijden. In veel traditionele landen wordt geboortebepaling tegen gegaan door mannen, omdat een groot gezin hun sterkte in hun dominerende positie. Indien al deze vrouwen zich laten manipuleren door mannen, dan zou het aloude vooroordeel "vrouwen zijn dom" toch nog een kern van waarheid bevatten.

Nogmaals, kleinere gezinnen zijn een absolute noodzaak voor de bevrijding en ontwikkeling van de vrouw in de derde wereld. Grote gezinnen worden juist gebruikt door mannen in het belang van politiek en economie.

Met betrekking tot het stimuleren van het moederschap in westerse landen onder dubieuze omstandigheden en het uitvoeren van gedwongen sterilisaties en dergelijke praktijken waar jullie terecht tegen protesteren ben ik het volkomen met jullie eens.

Echter, er spelen meer factoren in een dermate ingewikkeld probleem, dan witte mannen die zwarte vrouwen hun superioriteit willen laten voelen, en de tegenstelling imperialistisch-zelfbeschikking. De wereld en haar maatschappijvormen zijn té verschillend voor een algemene theorie.

REAXIE 1

GEWELD MOET,
GEWELD DOET GOED,
ELKE DAG DRIE GLAZEN?

In de laatste Zwarte stond een preek over hoe geweldig geweld wel niet is. En er worden bovendien meer preken aangekondigd. Daarom deze reactie.

Naast het feit, dat een langdurige cursus geweld aanbieden voor sensatiebeluste kleuters in de Zwarte totaal niet op z'n plaats is, maar dat terzijde, vind ik het om te kotsen dat in de Zwarte zomaar een stuk met allerlei fascistische opmerkingen, kan verschijnen en verschijnt.

Fascistische opmerkingen? In de Zwarte? Zeker. Hoe valt het rechtvaardigen van marteling anders te omschrijven? De Zwarte op een lijn met Le Pen. Waar ben je in Bakoenin's naam mee bezig, wanneer je martelen geoorloofd vindt?

Verder wordt aktievoeren "een vorm van boekhouden" genoemd. Gaat 't soms zo slecht, omdat niemand kan boekhouden? Moeten we soms een cursus boekhouden in Auschwitz gaan volgen?

In ieder geval hoort een artikel als "Mag geweld?" volgens mij niet in de Zwarte thuis, verder in het huisblad van de Vikingetijd.

een boze bezorger

REAXIE 2

Het artikel "Mag geweld?" in Zwarte 21,5 noopt tot een reactie. In de eerste plaats, omdat het stuk kwa opzet en toonzetting suggereert iets redactioneels te zijn. Iets wat het niet is. Maar er zijn ook een aantal inhoudelijke bezwaren, o.a.

-dat het artikel weinig te maken heeft met de situatie hier op dit moment. We bevinden ons niet in El Salvador of Turkije. Vragen, of je moet doden/martelen om te overleven zijn hier niet aan de orde (en hopelijk blijft dat zo).

-dat het artikel zelf de werkelijkheid geweld aandoet. Er wordt op een reuzachtige manier gesimplificeerd: "Mag geweld? Ja! Zo simpel is dat." Niets is simpel. Geweldgebruik zeker niet.

- dat het artikel "geweld" presenteert als datgene, waar niemand ooit iets van begrepen heeft. Nu zal op een betweterige toon wel eventjes worden uitgelegd, hoe alles in elkaar zit, waarbij voorbijgegaan wordt aan het feit, dat er wel degelijk overal opvattingen leven over wanneer onder welke omstandigheden geweld legitiem is.

Er wordt bedreigd dat "Mag geweld?" nog maar het eerste deel van een serie is. Dat is ook een vorm van geweld. Een vorm, die ik niet zie zitten.

ghostwriter

NB Deze brief moet over deel 2 van "Geweld, hetgebruik van" geplaatst worden. De schrijver roept iedereen op leuke stukjes, brieven, je ziet maar naar de postbus van de Zwarte op te sturen o.v.v. "dit moet geplaatst worden OVER "Geweld, hetgebruik van". Doen!

REAXIE 3

TV, het gebruik ervan.

Een serie artikelen over TV-kijken, de rimboe, de hoogte van het toestel voor onze jeugdige kijkertjes en de bruikbaarheid van de afstandsbediening voor olifanten.

Ook het keizerrijk van Centraal Afrika raakte in de ban van de technologie. Daar waar Bokassa zichzelf de luxe permitteerde van een paar kinderbiljetjes voor het zondagsdiner met Giscard, worden de kinderloze ouders zoet gehouden met de avondvullende discussies aan de smeulende houtvuren, waar eens per week een spiesje met wat apenvlees op licht te roosteren.

En alhoewel Marchais drommels goed weet, dat met de invoering van de televisie in Algerije de revolutie allang voorbij was, heeft Phillips alle hoop gezet op een nieuwe afzetmarkt, ook al moet de elektriciteit daar nog worden uitgevonden.

Maar ik, als ontwikkelingswerker, in het oerwoud van Centraal Afrika, vind het onverantwoord om onze mensen, die groten-deels nog als slaven worden gehouden, niet de kans te geven om voor die paar edelsteentjes, die de vorige franse president

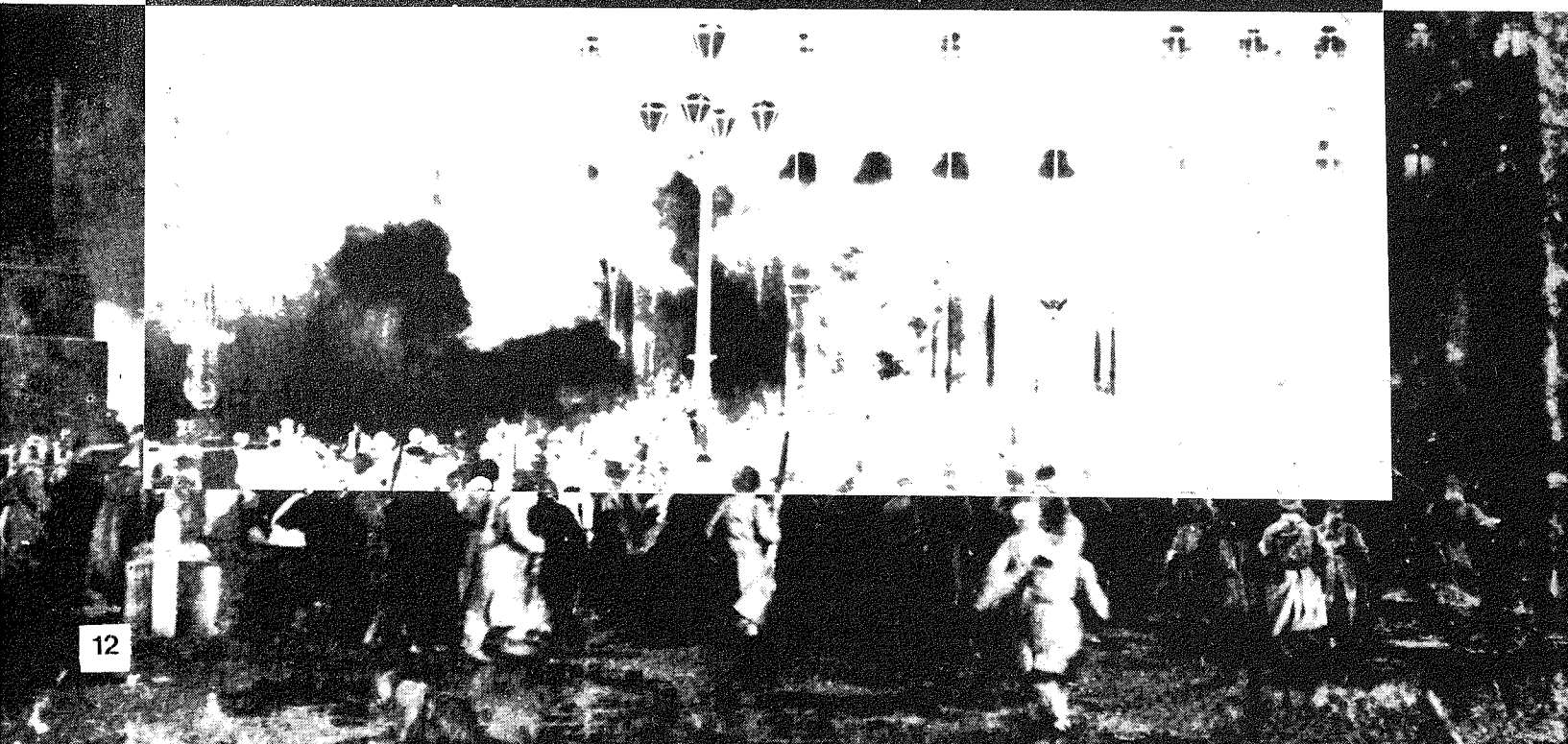
onder andere van het gepeupel moest terugsturen aan zijn goed bevriende gek Bokassa, een grote stap vooruit te doen in het elektroniese tijdperk. En uit pedagogiese overwegingen is het belangrijk, dat ze eerst de energie zelf leren op te wekken. Want ook het TV-geweld van de tros baseert op de elektroniese energie, vind ik. En op die fiets moeten onze mensen toch leren rijden. Straks moeten de moeders immers kiezen: oftewel fietsen om de uit de missiepost naar huis terugkerende kinderen "De wolf en de zeven geitjes" uit de TV-kinder-serie van Bokassa jr. te laten kijken voor de buis. Ofwel wortels uitgraven in het oerwoud om 's avonds nog zoets als avondeten bij het vuur te kunnen aanbieden. Daarbij hebben ze bij mij altijd de gewoonte zoets als verontschuldiging te lispelen van: "de slager was vandaag gesloten", "wij vinden de vegetariese voeding beter" of "vlees zullen we binnenkort nog genoeg op TV zien".

En dan zijn we al gauw bij het geijkte discussiepunt van de lange tropiese nacht, zoals van zovele tropiese nachten: Pina Colлада in Stammheim, structureel geweld in de Zwarte, structuur is geweld.

Er schuilt nogal wat moeilijkheid in de vraag voor het rijexamen: Wanneer moet ik voor een zebepad stoppen? Dat is dan ook de reden, dat er bij ons in Centraal Afrika haast geen auto's rijden. De jeeps van de missiepost tel ik dan niet mee, want die zijn zo oud en gammel, dat iedere Centraal-Afrikaan, die nog een greintje zelfrespekt heeft, er de voorkeur aan geeft om te voet te gaan. Dit is geen kwestie van ethiek: als je voor winkelsluitingstijd nog naar de supermarkt, neem je toch ook geen vliegtuig?

En vergeet niet: tegen de tijd dat jullie in Holland nog met een vergrootglas moeizaam de prijzen van de koffie staan te vergelijken, kunnen wij misschien al via huiscomputers vanuit onze hut bij Mitterand de nieuwste raketten bestellen voor de grote revolutie. En daarom praten we hier al over geweld. Want het komt, het komt, het komt....

De opzet: door een groot aantal artikelen te kunnen aantonen, dat zwarte letters nog geen Zwarte maken.

GEWELD, het gebruik van -

DEEL 2: WERKT GEWELD?

Geweld is het ontnemen aan, het onthouden aan of het belemmeren van mensen in het uitoefenen van de zelfbeschikking over eigen goederen, gezondheid, lijf en leven. Als geweld dan loopt van het pesten van je buurman tot het uitroeien van je buurvolk is er ook geen eenduidig antwoord te geven op de vraag of geweld werkt. Ieder land heeft zijn eigen problemen, zijn eigen infrastructuur, zijn eigen historie van actie en strijd. Om het overzichtelijk te houden zal ik mij hier beperken tot geweld als "aktie"-middel in de westerse geïndustrialiseerde wereld.

nodig is wordt er weer wat toegegeven en de arbeider blijft tevreden achter zijn t.v. zitten. (Overigens als onderdrukking en versluiering echt opvallend worden komt ook het verzet op gang zoals de februaristaking geleerd heeft.) Dus tenzij iemand per ongeluk de zaak uit de hand laat lopen, hoeven we in west-europa voorlopig niet op revolutionaire ontwikkelingen te rekenen. Daarmee is niet alleen de bevrijdingsoorlog afgehandeld, het geeft ook het falen aan van een deel van het tegen de overheid gerichte geweld.

DE STAAT

Groepen als met name de RAF hebben als deel van hun strategie de overheid te dwingen haar ware (rechtse, fascistiese) gezicht te tonen. Dat zal dan het volk in verzet brengen en de kommunistiese heilstaat zal bevochten kunnen worden. Deze variant van de verelendungstheorie werkt niet. De burger ervaart politie-optreden tegen terroristen/actievoerders niet als onderdrukkend. In de discussie rond het jongste CDA plan een ausweis in te voeren hoor je ook het argument (en niet alleen daar): Wat geeft het als je niets te verbergen hebt? Het effect van dit deel van het RAF optreden is juist een verrechtiging van de bevolking geweest. Nu kun je daar natuurlijk de media wel op aanspreken omdat die een bepaald beeld schetsen, maar dat weet je van tevoren en daar moet je dus ook rekening mee houden. De doorsnee burger heeft het idee dat hij tevreden is met wat hij heeft. Hij ervaart geweld en pogingen tot verandering als een aanslag op zijn bezit en als een bedreiging van zijn veiligheid. En natuurlijk speelt hier ook het sentiment een rol. Herr Zimmermann is maar een onschuldige wapenfabrikant die ook alleen maar hard werkt voor zijn brood. Zo iemand doodschieten is toch alleen maar zelig voor mevrouw Zimmermann en de kindertjes Zimmermann. Bovendien: vandaag Zimmermann en morgen ik misschien wel. De burger voelt zich bedreigd door het geweld van de actievoerder en niet door het geweld van de staat dat, integendeel zelfs, als beschermend wordt ervaren.

DE STAAT

ALS ORGANISATIE

De staat is een massieve, logge, inerte organisatie die als voornaamste doel heeft optimale kondities in stand te houden die het de machthebbers mogelijk maken hun macht te behouden en te vergroten. (Politici zijn meestal ook geen machthebbers, maar ook slechts uitvoerders van hen die de economiese macht bezitten, de top boven de top die nooit echt in beeld komt. Denk aan Rockefeller, Rothschild en Hughes) Dat betekent dat een beleid gevoerd moet worden dat voor lange tijd geldt. Stabiliteit is nodig. Beheersing van het maatschappelijk en economies gebeuren. Inbraken op die regels kunnen niet getolereerd worden. Inbraken op die regels zijn kontra-productief. Alleen daarom al zal de staat niet kunnen ingaan op eisen van actievoerders. Daarmee zou de staat zich kwetsbaar maken. Eenmaal zwichten voor met geweld onderstreepte eisen maakt de weg vrij voor nieuwe eisen. De staat moet onkwetsbaar zijn, sterker nog, de staat mag zelfs niet de indruk wekken kwetsbaar te kun-

nen zijn. Hoewel nooit toegegeven is bekend dat bepaalde versoepelingen van de behandeling van de H-blok gevangenen in Noord-Ierland die al in de pen zaten niet werden doorgevoerd omdat de IRA enkele akties uitvoerde en de Engelse regering niet de indruk wilde wekken gewicht te zijn voor de IRA. Een ander voorbeeld is te vinden in West-Duitsland. Bondskanselier Kohl heeft bij zijn ambtsaanvaarding een verklaring ondertekend (trouwens net als zijn voorganger Schmidt) waarin hij opdracht geeft om hem, mocht hij in handen van terroristen vallen, desnoods maar op te geven, maar in geen geval in te gaan op de eisen van de actievoerders in ruil voor het gewaardeerde leven van de heer Kohl. Overigens is dit natuurlijk niet veel meer dan een politieke stunt. Mensen van het nivo van Kohl hebben een dusdanige bescherming dat het vrij onwaarschijnlijk is dat ze in handen van een terreurgroep zouden kunnen vallen. Maar zelfs als dat zou gebeuren dan zijn politici natuurlijk op te offeren. Zij zijn ook niet veel meer dan de zetbazen van de echte machthebbers. De affaire Aldo Moro is een goed voorbeeld van de staat die haar kinderen op laat eten. Verder heeft de staat veelal alle voordelen aan haar kant. Zeker bij gijzelingen blijkt dat. De onderhandelingen worden gerekt en gerekt. Zolang tot de gijzelnemers uitgeput zijn, zich overgeven of overvallen kunnen worden, waarbij dan zelfs wel wat slachtoffers mogen vallen onder de gegijzelden. De schuld daarvan ligt toch immers bij de gijzelnemers. Het enige wat de strijders kunnen doen is ultimata stellen. Maar om dit te kunnen waarmaken moeten zij gijzelaars doodschieten en daarmee maken zij zich, op zijn minst naar het publiek toe, tot vuige moordenaars die onschuldige mensen doodschieten en die je dus zeker niet mag later lopen. En weer is het geweld van de overheid beschermend en dat van de aktievoerders bedreigend.

SIGNAALFUNKTIE

De staat zal zich dus niet laten chanteren. Onderhandelen zal de staat ook nauwelijks. Zeker niet als in de onderhandelingen geweldsmisdaden ingebracht worden. Dat gaat weer te veel op chantage lijken. De laatste grote mijnstaking in Engeland heeft niets opgeleverd. Dus de staat won. De vorige grote staking bracht een regering ten val, waarna een nieuwe regering niets wezenlijks veranderde, dus de staat won). Toch zullen we er van uit mogen gaan dat akties tegen de overheid enig effect hebben. Duidelijk is dat de kruisraketten hier allang gestaan zouden hebben als er geen massaal verzet was geweest. De staat zal het niet toegeven, maar invloed is er. En zo zal het gebruik van geweld altijd een signaalfunctie hebben. Een bom bij sociale zaken veroorzaakt opschudding en dat niet alleen buiten. Ongetwijfeld zal het ook binnenskamers een schok hebben gegeven, net als de brandstichting bij het CBS. Het geeft aan dat er mensen zijn die extreme middelen willen gebruiken tegen de staat. En zij zijn het topje van de ijsberg van ontevredenheid. Nog los van de voorbeeld werking, zij zouden ande-

REVOLUTIE IN NEDERLAND

Revolutie, bevrijdingsoorlog is de extreme vorm van geweld als aktiemiddel tegen een onrechtvaardige situatie. Maar als dan ieder land zijn eigen problemen en zijn eigen aktiestructuur heeft, zal ieder land ook zijn eigen revolutie moeten ontwikkelen. De situatie in Vietnam, Cuba, China, Palestina is wezenlijk verschillend en daarmee is ook de bevrijdingsoorlog wezenlijk anders.

Maar natuurlijk zijn er wel overeenkomsten aan te geven. Zo zal iedere revolutie ten grondslag liggen aan een politieke en/of economische onderdrukkings- en uitbuitingssituatie die door (een groot gedeelte van) het volk als zodanig ervaren zal moeten worden.

En daarmee hebben we de mogelijkheid voor een revolutie in ons deel van de wereld vooralsnog wel uitgesloten. Natuurlijk is er hier sprake van economische uitbuiting en politieke onderdrukking. Maar de machthebbers hier hebben de tijd gehad hun systeem langzaam op te bouwen en te verfijnen. Politieke onderdrukking heet hier parlementaire democratie en economiese uitbuiting staat hier bekend als economies landsbelang. Het systeem is hier zo perfect versluierend dat de burgers denken dat parlementaire democratie echte zelfbeschikking inhoud. (derde wereld landen zijn pas echt democraties als ze ons systeem hanteren) Een auto, een kleuren-t.v. en een elektrische tandenborstel zijn de tekenen van welvaart en welzijn en wie die niet heeft zal dat wel aan zichzelf te danken hebben. Het resultaat hiervan is dat in de westerse wereld de arbeider verworven is van de grootste revolutionaire kracht tot het sterkste wapen in handen van de reaktie. Alle materiele verworvenheden worden noodzakelijk geacht voor het welzijn, maar bovendien wordt iedere poging tot verandering, ja zelfs iedere poging tot het ter discussie stellen van dit "welzijn" ervaren als een aanslag op dit bezit.

Al jaren roepen de bonden en aktiegroepen bij iedere nieuwe verslechtering van het inkomensnivo dat de mensen het nu niet meer zullen pikken. Maar iedere keer pikken de mensen het weer. De verslechtering moet wel heel erg ver doorzetten wil er echt verandering komen. Maar ook de machthebbers hebben geleerd van de jaren dertig. En een oorlog in onze wereld is geen oplossing of een zeer definitieve. Als het

re ontevreden wel eens op een idee kunnen brengen. En daar zie staat streeft naar stabiliteit zullen beleidsaanpassingen (in de marge) het gevolg zijn. Een overigens tweesnijdend resultaat voor de aktievoerders omdat beleidsaanpassingen het karakter van een zoethoudertje zullen hebben waarmee aktivering van meer mensen tegen gaan wordt.

DIREKTE SCHADE

De meest aansprekende akties van groepen als RAF en CCC zijn natuurlijk de aanslagen op het militair-industrieel kompleks. De aanslag van de RAF

op het Amerikaans Komputercentrum ten tijde van de oorlog in Vietnam was een schitterend succes dat ook een heel duidelijk effect had op de oorlogsvoering in Vietnam en het was een aktie die ook heel goed te verkopen

viel. Zo ook de CCC-akties tegen NAVO-instalaties in België. Dit is het derde facet van akties tegen de overheid en het daarmee ge-

lieerde militairkomplex. De kracht van deze akties is dat ze duidelijk zijn en dat ze heel direkt schade aanrichten en dus de vijand dwingen maatregelen te nemen die ook weer kosten met zich mee brengen. Op alle fronten werken ze ontregelend. Maar op de schaal van de RAF, de CCC, de Action Directe zullen ze nooit wezenlijke beleidswijzigingen afdwingen. Met zestig mensen geweren kun je misschien een revolutie beginnen maar je kunt hem daarmee nooit volvoeren. Daarvoor heb je steun nodig van het volk.

Kortom, op dit moment en op de schaal waarop het nu mogelijk is in West-Europa is de staat niet wezenlijk te raken met geweld. Er kan schade aangericht worden, er kunnen marginale beleidswijzigingen bereikt worden, maar meer niet. De staat is voor alsnog niet tot essentiële beleidswijzigingen te brengen.

HET (MULTINATIONALE) BEDRIJFSLEVEN

Aktie worden ook tegen het bedrijfsleven gevoerd. Tegen ondernemingen en ondernemers. Wat levert dat op.

Het bedrijfsleven, hoewel meestal wel gelieerd aan de staat of andersom, heeft toch een wezenlijk andere structuur dan de staat. De staat is één orgaan, het bedrijfsleven bestaat uit vele ondernemingen. De staat moet een bepaalde status quo in stand houden, het bedrijfsleven moet winst maken, zaken die wel in elkaars verlenge liggen, maar niet zonder meer hetzelfde zijn.

Door zijn andere aard en zijn andere structuur is het bedrijfsleven minder gevoelig voor chantage technieken dan de staat. Het ontvoeren van een bedrijfsleider en het koppelen van eisen aan zijn vrijlating is voor een bedrijf lastig maar waarom zouden ze er niet op ingaan zolang de eisen niet echt vervelend zijn. De staat mag niet chantabel worden, maar als een bedrijf toegeeft, zal dat zeker niet betekenen dat het de week daarop meteen weer doelwit van een aktie wordt. Er zijn zoveel bedrijven.

En wat zal het voor een bedrijf uitmaken als ze voor een miljoen voedsel uitdelen in de krottenwijken. Het is aftrekbaar van de belasting, het is terug te krijgen van de verzekering en het is terug te halen bij de klanten. Bovendien levert het goede publiciteit op. Kortom in zijn totaliteit wordt dat miljoen wel terugverdient. Bovendien het opofferen van een plaatselijke directeur staat ook zo slordig en wat nog belangrijker is, er is veel geld in hem geïnvesteerd, hij kent het bedrijf. Een opvolger voor hem vinden kost tijd en geld. Nog los van wat het bedrijf aan de nabestaanden uit zou moeten keren, (Niet voor niets hebben bankbedienden zeker in Amerika de opdracht niet tegen overvallers in te gaan. Het gestolen geld levert minder verlies op dan het betalen van pensioenen e.d. aan de nabestaanden van het eventuele heldhaftige slachtoffer). Een kosten-baten-analyse waar Bakoenin zijn diepe tevredenheid over zou betuigen. (Bakoenin, revolutionaire katechismus, zie vorige Zwarte.) Maar je moet het bedrijfsleven natuurlijk geen echt vervelende eisen gaan stellen, zoals het veranderen van hun winstgevend beleid. Want dan zijn ze natuurlijk niet thuis meer. Een kwestie van prioriteiten. Het is triest voor Zimmerman dat hy doodgeschoten is, maar zijn fabriek gaat door met het fabriceren van wapens. En zo ook zijn kollegafabrikanten. Want de kans dat zij er uit gepikt zullen worden en het volgende slachtoffer zullen zijn is voor alsnog zo klein dat dat niet opweegt tegen de winst die het bedrijf maakt. Misschien slapen ze wat onrustiger en wordt er wat meer geld uitgegeven aan beveiliging maar wezenlijk veranderd er niets. Overigens zijn natuurlijk ook bedrijfsleiders vervangbaar. Als er een paar aanslagen op wapenfabrikanten gepleegd zouden worden, dan zal het wellicht moeilijker worden fabrieksdirekteuren te vinden, maar de verantwoordelijke (ekonomische) machthebbers zullen altijd zetbazen voor hun handeltjes blijven vinden.

Paar als er geen winst meer te halen is in een bepaalde markt sektor dan wordt die afgestoten. Dus de krugerrand levert zolangzamerhand zoveel slechte publiciteit ook bij grotere investeerders, dat het niet interessant meer is het ding te verkopen. Bovendien beleggen mensen hun geld toch wel via de bank, ook als het niet in krugerrands is. Maar het (financieel) steunen van spekulanten is voorlopig nog veel te interessant om je wat aan te trekken van wat verfbommetjes tegen je gevel of zelfs een brandbom. Ook hier zijn de effecten beperkt. Marginale eisen krijg je ingewilligd maar geen echt beleidsmatige veranderingen.

De staat zal door zijn aard niet toegeven. Het bedrijfsleven soms wel, dat handelt van de winstmarges af. In beide gevallen blijven de echte belanghebbenden buiten schot. Verneet dat niet!

Grote vormen van geweld tegen grote lichamen hebben hun duidelijke beperkingen. Als we naar de andere kant van de schaal kijken, hoe ligt het daar dan?

Enige jaren geleden werden er in Den Haag een paar raids ondernomen op makelaarskantoren. Met een flinke groep, met mokers e.d. binnen-vallen, de tent slopen en in vijf minuten weer weg. Door deze werkwijze (en doordat vrij snel weer gestopt werd met deze akties) heeft de politie hier nooit iemand voor opgepakt. (Of ze echt niet weten wie er bij betrokken waren is natuurlijk een andere zaak. Maar ten minste één makelaar heeft als reaktie hierop laten weten zich niet meer met kraakpanden in te willen laten.

In het najaar van 1983 moest de gemeenteraad van winterswijk beslissen over een bestemmingsplan. Dit plan zou verre gaande gevolgen hebben voor de boeren in de omgeving, die dan ook fel tegen het plan waren. Kort voor de uiteindelijke stemming in de raad werden een aantal raadsleden bedreigd met geweld als zij voor zouden stemmen. De stemming werd uitgesteld. Deze zaak is daarna uit de publiciteit verdwenen, maar als ik het goed heb is het plan uiteindelijk niet aangenomen.

Twee voorbeelden van behoorlijk harde akties op kleine schaal, die heel duidelijk hebben gewerkt.

Makelaar De Haan werd rechtstreeks in zijn bestaan geraakt. Zijn kantoor werd kort en klein geslagen. De Haan had een flinke schade, die hij waarschijnlijk niet op de verzekering kon verhalen. De Haan, het doelwit van de aktie, werd rechtstreeks met geweld gekonfronteerd en hij wist zich ook voor de toekomst kwetsbaar. De raadsleden van winterswijk werden ook rechtstreeks bedreigd. Zij waren met naam en toenaam bekend. Iedereen wist hen en hun gezinnen te vinden. Effectieve bescherming was niet mogelijk. Zij dreigden op een wel heel rechtstreekse wijze gekonfronteerd te worden met het resultaat van hun stemgedrag. Een boze blik van een politieke tegenstander bij de bakker is wel wat anders dan een brandbom in je huis.

Het belangrijkste verschil met het geweld tegen de staat en, zij het in mindere mate, ook tegen de grote ondernemingen is dat bij kleinschalig gebruik van geweld de dreiging veel direkter en rechtstreekser is. Een gemeenteraadslid kan en zal nooit zo goed afgeschermd worden als een minister-president. De raad van kommissarissen merkt niet van een paar verfbommen of leuzen op de gevel van één van hun vestigingen. Een pornoboer met één winkel merkt die verfbommen wel heel direkt.

HET LAAGSTE NIVO

KONKLUSIE

Als de beslisser dus zelf en rechtstreeks bedreind wordt en er concrete eisen zijn, zal geweld effect kunnen sorteren. Het meest duidelijk is dat natuurlijk op een kleinschalig nivo, maar als je dat door kunt trekken, dan zal dat ook op hogere niveaus gelden.

BEPERKINGEN

Maar er zijn natuurlijk beperkingen. Mensen reageren niet altijd volgens het boekje. Nelson Mandela zit al twintig jaar op Robben Eiland, maar weigert een verklaring dat hij geen geweld meer zal gebruiken te ondertekenen. Horst Wessel weigerde een bloedtransfusie omdat die van een jood kwam. Mensen hebben hun principes en principes zijn een

krachtige belemmering tenen het effectief gebruiken van geweld. Een makelaar bedreigen met geweld heeft effect. Maar de boys indertijd van Eisenstein T.V. in Amsterdam of zoals nu de figuren rond Yaojun bedreigen, betekent zo ongeveer

dat je een oorlogje met machinegeweren uit zult moeten gaan vechten. Geweld tegen mensen die leven met geweld (dat geldt wel voor criminelen, maar niet voor generaals) werkt niet. De dreiging is er niet.

SPEKULATIES

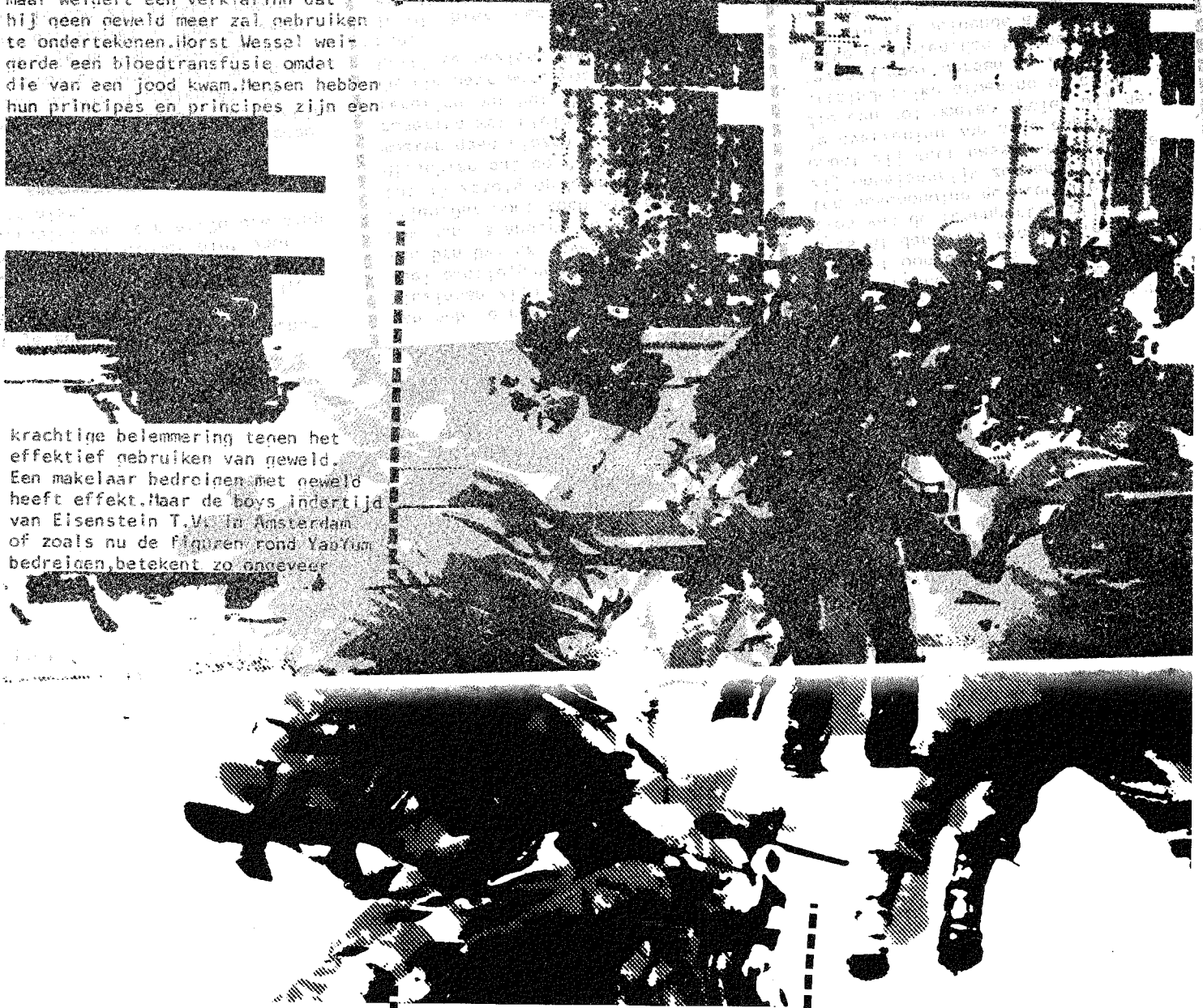
In de politiek kan geweld vreemde dingen opleveren. Lubbers doodschietsen zal weinig uithalen. Als je zijn opvolger doodschiets ook niet. Maar als je de dan volgende opvolger doodschiets is het de vraag of het je nog zal lukken opvolgers te vinden. Ik zal niet speculeren over de effecten van een dergelijke actie, zo die al haal-

baar is. Maar dat er effecten zullen zijn is zeker. Misschien wel een staatsgreep van rechts. Ook dat is een denkbaar resultaat van geweld.

nu zijn politici natuurlijk niet de mensen die echt de touwtjes in handen hebben, maar enige invloed hebben ze toch wel. Maar het neerschieten van een politikus heeft veel verdergaande gevolgen. Neem nu eens de verkiezingen van 1986. Als je nu eens pakweg vier dagen voor die verkiezingen een vooraanstaand lid van de PvdA neerschiet. Zeg Marcel van Dam,

TEN SLOTTE

Ik wil hier beslist geen waardeoordeel over het gebruik van geweld. Voor zover nodig is dat in het vorige artikel gebeurd. Ik heb hier slechts op een rij willen zetten wanneer geweld gevolgen heeft of

Dan heb je nog net voor de verkiezingen zijn begrafenis met veel emotie, gevoelige woorden van Den Uyl en lovende woorden ook van de andere politieke partijen. Dat moet toch minstens 8 tot 10 zetels op kunnen leveren. Misschien dat de PvdA dan zou moeten gaan kiezen tussen een regering met klein links of een regering met het CDA. En dus uiteindelijk haar ware sociaal-demokratische gezicht zou moeten tonen.

Ik wil hier geen scenario's leveren. Ik wil slechts aangeven dat geweld ook heel vreemde en verstaande effecten kan hebben.

kan hebben en welke die gevolgen zouden kunnen zijn. Dat alles van uit het oonpunt van de aktievoerders. Al dan niet geweldadige reacties van de tegenpartij zijn buiten beschouwing gelaten. Niet omdat zij onbelangrijk zouden zijn, maar omdat zij meer passen in een totale overweging van alle aspecten die een rol moeten spelen bij de uiteindelijke afweging of actie gevoerd moet worden en zo ja met welke middelen. Een beschouwing waar in het volgende artikel een poging toe gewaand zal worden.

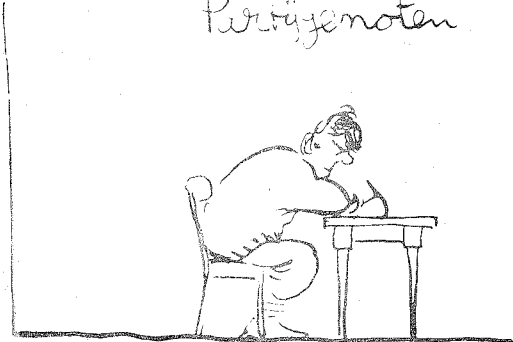
tenp.

1985

DEN VOORZITSTER SCHRIFT ENEN REDE VOOR DEN ROODEN ARBEIDERS-
MASSA

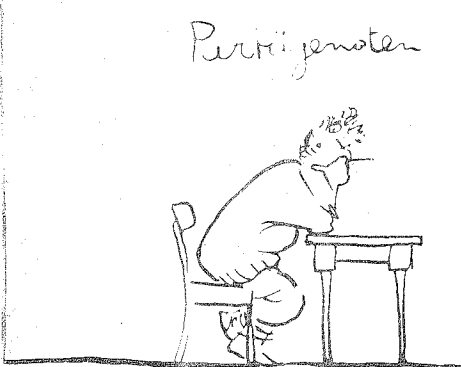
Partijgenoten

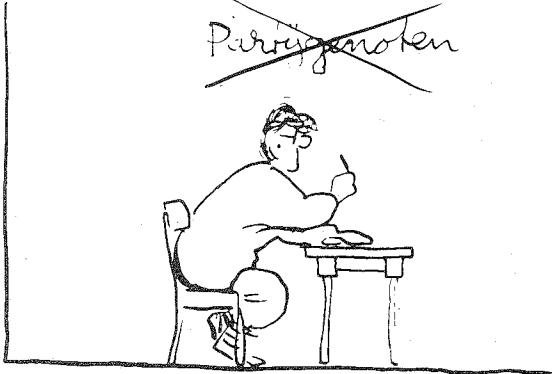
Partijgenoten

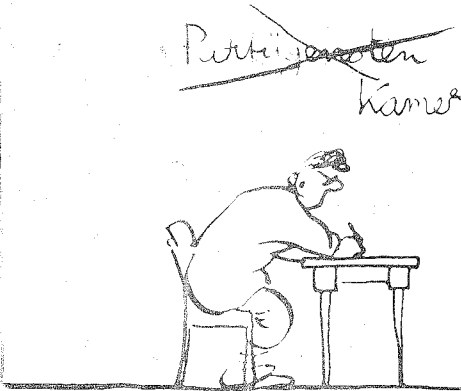
Partijgenoten

~~Partijgenoten~~

~~Partijgenoten~~
Kameraden

~~Partijgenoten~~
Kameraden

54

Beste tante Miep,
beste zoon
Henk

